

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Såmannssøndag – 5. februar 2012

Prekentekest: Mark 4,26-34

Lesetekst I: Jer 20,7-9

Lesetekst II: Rom 10,13-17

Guds ord vender ikke tomt tilbake

Til dagen

I dag er det såmannssøndagen. Dagen kalles også Bibeldagen, fordi Det Norske Bibelselskapet på en spesiell måte setter fokus på spredningen av Guds ord gjennom Bibelselskapene verden over, på denne dagen. Såmannen er den som sår Guds ord (Mark 4.14). Såmannssøndagen handler om såkornet som er Guds ord som skal sås ut til alle mennesker, slik at Guds rike kan vokse frem over alt, både her på jorden og i himmelen. Så det passer særdeles godt med Bibeldagen denne dagen. Jeg jobbet i Det Palestinske Bibelselskapet i flere år. De har som motto: "Live and give, serve and proclaim the word of God." ("Lev og gi, tjen og proklamér Guds ord") Det peker på en flott måte på at det handler ikke bare om å fysisk dele ut Guds ord og proklamere det. Vi må også leve og tjene Guds ord med, og i våre liv.

Til teksten og prekenen

Dagens tekst er fra Mark 4 og er to lignelser, om såmannen som sår frø, men at han ikke vet hvordan det vokser, og om det bittelille sennepsfrøet som vokser til et svært tre. Det handler om hvordan Guds rike vokser frem fra det lille til det store og flotte.

Kapittel 4 kalles forøvrig lignelseskapitlet fordi det er fylt av flere lignelser. Jesus brukte stadig lignelser for å få frem sitt budskap. Han brukte ofte dagligdagse situasjoner fra sitt jødiske samfunn, og dets naboer. Jesus var ikke den eneste jødiske rabbineren som brukte lignelser i sin forkynnelse. Den form for forkynnelse var derfor ikke ukjent for hans tilhørere. Språket i teksten preges også av en muntlig fortellerstil, noe som understreker at historien først ble fortalt muntlig, og at forfatteren har tilstrebet å gjenfortelle det skriftlig slik det først ble fortalt av Jesus selv.

Gud er byggelederen

De to lignelsene fra dagens tekst illustrerer på en tydelig måte at å bygge Guds rike, handler i første rekke om at det er Gud som er byggelederen, og han som er kilden til vekst. Vi er jorden som såkornet, Guds ord, spirer og gror i.

I starten av kapittel 4 fortelles en annen lignelse om en såmann som sådde, og at såkornet falt i ulikt jordsmonn. Kraften i såkornet er det samme uansett hvor det faller, men det er ikke alt jordsmonn som duger til god vekst, det vil si det er ikke alle mennesker som er mottakelige for at Guds ord skal få spire og gro og bære god frukt som varer. Potensialet i såkornet er det samme uansett hvor det faller.

Kong Salomo understreker også dette på en flott måte i Sal 127: *"Hvis Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves. Hvis Herren ikke vokter byen, våker vaktmannen forgjeves."* Forfatteren av Hebreerbrevet bruker også husbygging for å illustrere det samme poenget: *"Men Jesus ble verdig til å få større ære enn Moses, slik den som bygger et hus, får større ære enn huset."* Hebr 3.3

Jeg går og legger meg

Dette er viktige påminnelser for oss. Mange av oss kristne, kanskje spesielt de av oss som står i en kristen heltidstjeneste, kan fort glemme at det er Gud som skal ha æren for veksten, verden er Hans og den er i Hans hånd. Det sies at pave Johannes XXIII ofte var tynget av sitt store ansvar. En kveld gikk bekymringene over de vanskelige sakene han måtte løse, ekstra sterkt inn på ham. Til slutt foldet han hendene og sa: "Det er din verden Gud, jeg går og legger meg!"

Vi er redskapene, som også Moses og den nevnte paven var. Vi skal spre ordet mest mulig, uavhengig av om vi ser noen vekst, og vi skal være Guds hender og føtter blant våre medmennesker. Men Gud er den som virker i og gjennom oss, så det kan være lurt for flere av oss å si etter endt arbeidsdag; "det er din verden Gud, jeg går og legger meg." Det kan fungere som en god påminnelse om nettopp det, det er Hans verden og Gud holder den i sin hånd, det ansvaret slipper jeg. Mitt ansvar er å gå ut, og spre ordet i ord og gjerning.

Lite korn med stor spireevne

Vi kan frimodig gå ut i verden med Guds løfte om at hans ord ikke vender tomt tilbake, selv om vi ikke ser hvor det gror (Jes 55.10-11). Gud kaller oss til å være tro i det små, ikke bare der det gir synlig stor vekst. Et sennepskorn er svært lite, bare en bitte liten svart prikk, som blir usynlig når det faller i jorden. Men for en kraft det lille frøet har i seg! Slik er det med Guds ord også. Det vokser fra noe lite til et stort og mektig kongerike. La oss derfor ikke bli trette av å spre Ordet i ord og gjerning. Fruktene vil vi se en dag. Ham være ære i all evighet. Amen!

Karin Riska

Inspektør ved Bibelskolen i Grimstad (Normisjon). Har vært fem år stedlig representant for Frikirken i Israel/Det palestinske området, i nært samarbeid med både Det Palestinske Bibelselskapet og Israelsmisjonen, ikke minst gjennom Bridgebuilders-prosjektet.

karin.riska@normisjon.no